

No. 40515

**Netherlands
and
Canada**

**Treaty between the Kingdom of the Netherlands and Canada on extradition.
Montreal, 13 October 1989**

Entry into force: *1 December 1991 by notification, in accordance with article 21*

Authentic texts: *Dutch, English and French*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Netherlands, 20 August 2004*

**Pays-Bas
et
Canada**

**Convention entre le Royaume des Pays-Bas et le Canada en matière d'extradition.
Montréal, 13 octobre 1989**

Entrée en vigueur : *1er décembre 1991 par notification, conformément à l'article 21*

Textes authentiques : *néerlandais, anglais et français*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Pays-Bas, 20 août 2004*

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

**Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Canada inzake
uitlevering**

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden
en
de Regering van Canada,

Elkanders rechtsinstellingen eerbiedigend en geleid door de wens
de samenwerking tussen beide landen bij de bestrijding van de
misdadaad doeltreffender te maken door een regeling te treffen voor de
uitlevering van delinquenten,

komen het volgende overeen:

Artikel I

Verplichting tot uitlevering

De Verdragsluitende Staten komen overeen aan elkander, in over-
eenstemming met de bepalingen van dit Verdrag, personen uit te
leveren die zich op hun grondgebied bevinden en die worden verdacht
van een strafbaar feit of worden gezocht met het oog op de oplegging

van een straf of de tenuitvoerlegging van een vonnis door de autoriteiten van de andere Staat.

Artikel 2

Uitleveringsdelicten

1. Uitlevering wordt toegestaan voor gedrag dat krachtens het recht van beide Staten een strafbaar feit oplevert dat met gevangenisstraf van meer dan een jaar is bedreigd. Bovendien dient, ingeval een gevangenisstraf of een andere vorm van vrijheidsbeneming is opgelegd door een rechter in de verzoekende Staat, het gedeelte van de straf of maatregel dat nog moet worden ondergaan ten minste zes maanden te bedragen.

2. Indien het verzoek om uitlevering betrekking heeft op zowel een gevangenisstraf of een andere vorm van vrijheidsbeneming zoals bedoeld in het eerste lid, als een vermogenssancie, kan de aangezochte Staat ook uitlevering toestaan voor de tenuitvoerlegging van de vermogenssancie.

3. Indien het verzoek om uitlevering betrekking heeft op een aantal feiten die krachtens het recht van beide Staten strafbaar zijn, doch waarvan enkele niet voldoen aan de overige vereisten van het eerste lid, kan de aangezochte Staat ook uitlevering toestaan voor deze feiten.

4. Een delict kan tot uitlevering leiden, ongeacht of het betrekking heeft op belasting, douane of heffingen, dan wel zuiver fiscaal van aard is.

Artikel 3

Uitlevering van onderdanen

1. Een verzoek om uitlevering van een persoon die wordt verdacht van een strafbaar feit wordt niet afgewezen uitsluitend op grond van de nationaliteit van de opgeëiste persoon.

2. De aangezochte Staat is niet verplicht zijn eigen onderdanen uit te leveren met het oog op de tenuitvoerlegging van een vonnis.

3. Indien uitlevering wordt geweigerd op grond van het tweede lid, legt de aangezochte Staat, op verzoek van de verzoekende Staat en indien het recht van de aangezochte Staat zulks toelaat, de zaak voor aan zijn autoriteiten met het oog op tenuitvoerlegging van het vonnis dat in de verzoekende Staat is uitgesproken.

Artikel 4

Verplichte weigering van de uitlevering

Uitlevering wordt niet toegestaan:

- a. indien het feit ter zake waarvan om uitlevering wordt verzocht door de aangezochte Staat als politiek delict wordt beschouwd of als een delict dat met een zodanig delict samenhangt. Het doden, of de poging daartoe, van het Staatshoofd of de Regeringsleider of een familielid van hen wordt niet beschouwd als politiek delict;
- b. indien het feit ter zake waarvan om uitlevering wordt verzocht een delict naar militair recht is en niet een delict naar het commune strafrecht van beide Staten;
- c. indien de opgeëiste persoon in de aangezochte Staat onherroepelijk is veroordeeld, dan wel vrijgesproken of ontslagen van rechtsvervolging, wegens een gedraging die hetzelfde strafbare feit vormt als dat ter zake waarvan om uitlevering wordt verzocht; of
- d. indien het recht tot strafvordering of tot tenuitvoerlegging van straf ter zake van het feit ter zake waarvan om uitlevering wordt verzocht krachtens het recht van de aangezochte Staat zou zijn verjaard.

Artikel 5

Facultatieve weigering van de uitlevering

Uitlevering kan worden geweigerd:

- a. indien de opgeëiste persoon in de aangezochte Staat wordt vervolgd wegens het strafbare feit ter zake waarvan om uitlevering wordt verzocht of indien de bevoegde autoriteiten van de aangezochte Staat hebben besloten, in overeenstemming met het recht van die Staat, dat feit niet te vervolgen of de ingestelde vervolging te staken;
- b. indien de opgeëiste persoon in een derde Staat onherroepelijk is veroordeeld, dan wel vrijgesproken of ontslagen van rechtsvervolging, wegens een gedraging die hetzelfde strafbare feit oplevert als dat ter zake waarvan om uitlevering wordt verzocht en, in geval van veroordeling, het vonnis volledig ten uitvoer is gelegd of niet meer vatbaar is voor tenuitvoerlegging;
- c. indien, naar het oordeel van de aangezochte Staat, het strafbare feit buiten het grondgebied van de verzoekende Staat is gepleegd en het recht van de aangezochte Staat in vergelijkbare omstandigheden niet in dezelfde rechtsmacht voorziet;
- d. indien de aangezochte Staat, de aard van het strafbare feit en de belangen van de verzoekende Staat in aanmerking nemend, van oordeel is dat de uitlevering van de opgeëiste persoon onverenigbaar is met humanitaire overwegingen, in het bijzonder gelet op de leeftijd of de gezondheid van die persoon.

Artikel 6

Indiening van verzoeken

1. Onverminderd het eerste lid van artikel 9, kunnen verzoeken uit hoofde van dit Verdrag, ondersteunende stukken en verdere correspondentie tussen de ministeries van Justitie van de Verdragsluitende Staten worden uitgewisseld.

2. Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, wordt onder het ministerie van Justitie verstaan:

a. ten aanzien van het deel van het Rijk in Europa: het Ministerie van Justitie te 's-Gravenhage; of

b. ten aanzien van de delen van het Rijk buiten Europa: het Ministerie van Justitie van de Nederlandse Antillen te Willemstad, of het Ministerie van Justitie van Aruba te Oranjestad, al naargelang.

3. Wat Canada betreft, wordt onder het ministerie van Justitie verstaan het Departement van Justitie voor Canada te Ottawa.

4. Toezending langs diplomatieke weg wordt door dit artikel niet uitgesloten.

Artikel 7

Over te leggen stukken

1. De volgende stukken worden ter ondersteuning van een verzoek om uitlevering overgelegd:

a. in alle gevallen:

(i) gegevens betreffende het signalement, de identiteit, de verblijfplaats en de nationaliteit van de opgeëiste persoon;

(ii) een door een rechterlijk ambtenaar of overheidsfunctionaris opgestelde verklaring betreffende het strafbare feit ter zake waarvan om uitlevering wordt verzocht, onder vermelding van de plaats en het tijdstip waarop het is gepleegd, de aard van het feit en de wettelijke bepalingen waarin het delict is omschreven, alsmede de toepasselijke straf;

b. in geval van een persoon die wordt verdacht van een strafbaar feit:

(i) het origineel of een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het bevel tot aanhouding, uitgevaardigd in de verzoekende Staat;

(ii) ter ondersteuning van verzoeken van het Koninkrijk der Nederlanden, bewijsmateriaal dat verwijzing naar de terechtzitting van de opgeëiste persoon zou rechtvaardigen. Daartoe worden originelen of voor eensluidend gewaarmerkte afschriften van bewijsstukken, verklaringen en samenvattingen van verklarin-

gen, processen-verbaal of enig ander stuk, ongeacht of deze onder ede of belofte zijn afgelegd of opgemaakt, en ongeacht of deze in het Koninkrijk der Nederlanden of elders zijn verkregen, als bewijsmiddel erkend ten bewijze van de feiten die zij bevatten, indien een rechter-commissaris verklaart dat zij naar Nederlands recht toelaatbaar bewijs vormen en zij aan de uitvaardiging van het bevel tot aanhouding ten grondslag lagen.

c. In geval van een persoon die wordt gezocht voor de tenuitvoerlegging van een vonnis:

- (i) het origineel of een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het vonnis of een ander stuk waaruit de veroordeling en de opgelegde straf blijken;
- (ii) indien een gedeelte van de straf reeds is ondergaan, een verklaring van een overheidsfunctionaris waarin het gedeelte dat nog moet worden ondergaan, is vermeld.

d. ter ondersteuning van verzoeken van Canada met betrekking tot een persoon die is veroordeeld, doch aan wie nog geen straf is opgelegd, het origineel of een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het bevel tot aanhouding en het origineel of een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van een stuk waaruit blijkt dat de betrokkene is veroordeeld en dat een straf zal worden opgelegd.

2. In geval van een persoon die bij verstek is veroordeeld, zijn de in het eerste lid onder de letters a en b genoemde vereisten met betrekking tot de te overleggen stukken van toepassing. Indien evenwel vaststaat dat de dagvaarding, waarin de datum en de plaats van de terechtzitting zijn vermeld, of het bij verstek gewezen vonnis aan de opgeëiste persoon in persoon is betekend, en die persoon niet is verschenen of door geen hoger beroep in te stellen geen gebruik heeft gemaakt van zijn recht op een nieuwe berechting, zijn de in het eerste lid onder letters a en c genoemde vereisten met betrekking tot de te overleggen stukken van toepassing.

3. Alle stukken die ter ondersteuning van een verzoek om uitlevering zijn overgelegd en die blijken te zijn gewaarmerkt of uitgevaardigd door een rechterlijke autoriteit van de verzoekende Staat, of onder haar gezag te zijn opgemaakt, worden als bewijs erkend in uitleveringsprocedures in de aangezochte Staat, zonder dat zij onder ede of belofte verkregen dienen te zijn en zonder bewijs van de handtekening of van de officiële hoedanigheid van de persoon die ze blijkt te hebben ondertekend.

4. Legalisering of verdere waarmerking van de stukken die ter ondersteuning van een verzoek om uitlevering worden overgelegd, wordt niet verlangd.

5. Een vertaling van stukken die worden overgelegd ter ondersteuning van een verzoek om uitlevering die door de verzoekende Staat

wordt verstrekt, wordt voor alle doeleinden in een uitleveringsprocedure erkend.

Artikel 8

Aanvullende inlichtingen

1. Indien de bevoegde autoriteiten van de aangezochte Staat in enig stadium van de uitleveringsprocedure van oordeel zijn dat de door de verzoekende Staat verstrekte inlichtingen onvoldoende zijn om een beslissing te nemen uit hoofde van dit Verdrag, kan de aangezochte Staat om aanvullende inlichtingen verzoeken. De aangezochte Staat kan een termijn stellen voor de overlegging van bedoelde inlichtingen en kan op verzoek van de verzoekende Staat een redelijke verlenging van de termijn verlenen.

2. Indien de aanvullende inlichtingen onvoldoende worden geacht of niet binnen de door de aangezochte Staat aangegeven termijn zijn ontvangen, kan de opgeëiste persoon, indien in detentie, in vrijheid worden gesteld en kan de zaak tegen een zodanige persoon worden beëindigd. Invrijheidstelling van de opgeëiste persoon sluit niet uit dat de behandeling van het verzoek wordt voortgezet en beëindiging van de zaak sluit niet uit dat op een later tijdstip een nieuw verzoek ter zake van hetzelfde strafbare feit wordt ingediend.

Artikel 9

Voorlopige aanhouding

1. In geval van spoed kunnen de bevoegde autoriteiten van de verzoekende Staat schriftelijk verzoeken om voorlopige aanhouding van de opgeëiste persoon.

2. Het verzoek om voorlopige aanhouding bevat:

- a. gegevens betreffende het signalement, de identiteit, de verblijfplaats en de nationaliteit van de opgeëiste persoon;
- b. een kennisgeving van het voornemen om uitlevering te verzoeken;
- c. de omschrijving van het delict, alsmede de datum, de plaats en een korte uiteenzetting van de feiten;
- d. een verklaring waaruit het bestaan en de inhoud van een bevel tot aanhouding of een veroordelend vonnis blijken;
- e. een verklaring aangaande de maximumstraf die kan worden opgelegd of de straf die is opgelegd wegens het strafbare feit.

3. De aangezochte Staat stelt de verzoekende Staat onverwijld in kennis van de getroffen maatregelen naar aanleiding van het verzoek om voorlopige aanhouding.

4. De voorlopige aanhouding eindigt indien de aangezochte Staat binnen een termijn van zestig (60) dagen na de aanhouding het verzoek om uitlevering en de in artikel 7 genoemde stukken niet heeft ontvangen en de opgeëiste persoon nog steeds is gedetineerd op grond van het bevel tot voorlopige aanhouding. De bevoegde autoriteiten van de aangezochte Staat kunnen een voorlopig aangehouden persoon te allen tijde in vrijheid stellen, met inachtneming van de voorwaarden die noodzakelijk worden geacht om te waarborgen dat zodanige persoon het land niet verlaat.

5. Invrijheidstelling van de opgeëiste persoon aan het eind van de termijn van zestig (60) dagen vormt geen beletsel voor aanhouding en uitlevering op een later tijdstip indien het verzoek om uitlevering en de in artikel 7 genoemde ondersteunende documenten nadien worden ontvangen.

Artikel 10

Samenloop van verzoeken

Indien de uitlevering van dezelfde persoon door twee of meer Staten wordt verzocht, bepaalt de aangezochte Staat aan welke van deze Staten de persoon zal worden uitgeleverd en stelt hij de verzoekende Staat in kennis van zijn besluit.

Artikel 11

Overlevering

1. De aangezochte Staat stelt de verzoekende Staat in kennis van zijn besluit ten aanzien van de uitlevering.

2. Iedere gehele of gedeeltelijke afwijzing van het verzoek wordt met redenen omkleed.

3. Ingeval de uitlevering wordt toegestaan, wordt de verzoekende Staat in kennis gesteld van de plaats en het tijdstip van overlevering en van de duur van de vrijheidsbeneming van de opgeëiste persoon met het oog op zijn uitlevering.

4. Indien de opgeëiste persoon niet is overgeleverd op de vastgestelde datum, kan die persoon na verloop van vijftien (15) dagen vanaf die datum in vrijheid worden gesteld en behoeft na verloop van dertig (30) dagen geen gevolg meer aan de beslissing tot zijn uitlevering gegeven te worden.

Artikel 12

Uitstel van de overlevering

De aangezochte Staat kan de overlevering van de opgeëiste persoon uitstellen teneinde de betrokkene te vervolgen of deze een straf te doen ondergaan wegens een ander strafbaar feit dan dat ter zake waarvan uitlevering is toegestaan, en stelt de verzoekende Staat in kennis van zijn besluit.

Artikel 13

Overdracht van voorwerpen

1. Voor zover zulks krachtens het recht van de aangezochte Staat is toegelaten en onder eerbiediging van de rechten van derden kunnen alle voorwerpen die ten gevolge van het strafbare feit zijn verkregen of die als bewijsmateriaal kunnen worden gebruikt, indien aangetroffen, op verzoek worden overgedragen aan de verzoekende Staat indien de uitlevering is toegestaan of daarmee is ingestemd.

2. De in het eerste lid bedoelde voorwerpen worden overgedragen, zelfs indien, nadat de uitlevering is toegestaan of daarmee is ingestemd, de overlevering van de opgeëiste persoon niet kan plaatsvinden ten gevolge van diens overlijden of ontvluchting.

Artikel 14

Specialiteitsbeginsel

1. Een uit hoofde van dit Verdrag uitgeleverde persoon wordt niet vervolgd, in hechtenis genomen, berecht of gestraft op het grondgebied van de verzoekende Staat wegens een ander feit dan dat ter zake waarvan uitlevering is toegestaan, tenzij:

- a. die persoon daarmee schriftelijk instemt ten overstaan van een rechterlijke autoriteit in de verzoekende Staat, na door die rechterlijke autoriteit te zijn ingelicht omtrent zijn rechten;
- b. die persoon het grondgebied van de verzoekende Staat heeft verlaten en vrijwillig daarheen is teruggekeerd;
- c. die persoon het grondgebied van de verzoekende Staat niet heeft verlaten binnen 30 dagen na daartoe de vrijheid te hebben gehad; of
- d. de aangezochte Staat daarmee heeft ingestemd. Hiertoe kan de aangezochte Staat de overlegging verlangen van de in artikel 7 genoemde stukken en verklaringen, met inbegrip van de door de uitgeleverde persoon afgelegde verklaringen met betrekking tot het desbetreffende feit.

Deze bepalingen zijn niet van toepassing op na de uitlevering begane feiten.

2. Indien de tenlastelegging op grond waarvan de persoon is uitgeleverd op een later tijdstip wordt gewijzigd, kan die persoon worden vervolgd of veroordeeld, mits het delict in zijn nieuwe omschrijving:

a. in wezen is gebaseerd op dezelfde feiten als zijn vervat in het verzoek om uitlevering of in de stukken ter ondersteuning daarvan; en

b. met dezelfde maximumstraf is bedreigd als, of met een lagere maximumstraf dan, het feit waarvoor de persoon werd uitgeleverd.

Artikel 15

Verderlevering aan een derde Staat

Een uit hoofde van dit Verdrag uitgeleverde persoon wordt niet verdergeleverd aan een derde Staat zonder de instemming van de aangezochte Staat, behalve in de in artikel 14, eerste lid, onder de letters a, b en c bedoelde gevallen. De aangezochte Staat kan de overlegging verlangen van de stukken die van de derde Staat zijn ontvangen ter ondersteuning van diens verzoek om uitlevering op een later tijdstip, alsmede van door de uitgeleverde persoon ter zake afgelegde verklaringen.

Artikel 16

Instemming met de uitlevering

1. Een persoon wiens uitlevering wordt verlangd en die is aangehouden uit hoofde van dit Verdrag kan ten overstaan van een rechterlijke autoriteit schriftelijk instemmen met zijn terugkeer naar de verzoekende Staat en met zijn detentie in afwachting van zijn terugkeer, zonder verdere officiële procedure. Wanneer bedoelde instemming is betuigd treft de verzoekende Staat onverwijld alle maatregelen die noodzakelijk zijn om de opgeëiste persoon over te nemen.

2. De rechterlijke autoriteit licht de persoon in omtrent de rechten en beschermingen die hem uit hoofde van dit Verdrag toekomen. Instemming met de terugkeer houdt afstand in van deze rechten en beschermingen, met inbegrip van de krachtens de artikelen 14 en 15 verleende bescherming.

Artikel 17

Doortocht

1. Wanneer een derde Staat de uitlevering van een persoon aan één van de Verdragsluitende Staten heeft toegestaan, verzoekt die Verdragsluitende Staat de andere Verdragsluitende Staat om toestemming tot doortocht van die persoon ingeval een landing op het grondgebied van laatstgenoemde Staat is voorzien van een luchtvaartuig met die persoon aan boord.
2. Het verzoek om toestemming tot doortocht bevat de gegevens zoals genoemd in artikel 9, tweede lid, onder de letters a en c.
3. De Verdragsluitende Staat die om doortocht wordt verzocht kan weigeren toestemming te verlenen op de gronden waarin zijn recht voorziet.

Artikel 18

Talen

Verzoeken uit hoofde van dit Verdrag kunnen in de Franse of Engelse taal worden gedaan, met dien verstande dat verzoeken aan het Koninkrijk der Nederlanden buiten Europa, indien in het Frans, vergezeld dienen te gaan van een Engelse vertaling. Alle overige stukken dienen te worden vertaald in een officiële taal van de aangezochte Staat.

Artikel 19

Kosten

1. Kosten in verband met de vertaling van stukken en de overdracht van de uitgeleverde persoon van het grondgebied van de aangezochte Staat naar dat van de verzoekende Staat worden gedragen door de verzoekende Staat.
2. Alle andere kosten gemaakt door de aangezochte Staat uit hoofde van de uitlevering worden gedragen door die Staat.
3. Kosten in verband met de doortocht, gemaakt door de Staat van doortocht, worden op verzoek vergoed door de Verdragsluitende Staat van bestemming.

Artikel 20

Instelling van de procedure

1. In geval van een verzoek om uitlevering ingediend door het Koninkrijk der Nederlanden stelt de Attorney General of Canada de uitleveringsprocedure in.

2. In geval van een verzoek om uitlevering ingediend door Canada stellen de bevoegde Nederlandse autoriteiten de uitleveringsprocedure overeenkomstig het Nederlandse recht in, zonder verdere vertegenwoordiging van Canada.

Artikel 21

Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum waarop de Verdragsluitende Staten elkander hebben medegedeeld dat aan hun wettelijke vereisten is voldaan.

2. Dit Verdrag beëindigt en vervangt, tussen Canada en het Koninkrijk der Nederlanden, bij zijn inwerkingtreding het Verdrag tussen Nederland en Groot-Brittannië tot uitlevering van misdadigers, ondertekend te Londen op 26 september 1898. Ieder verzoek om uitlevering evenwel dat vóór de inwerkingtreding van dit Verdrag wordt ingediend, wordt beheerst door de bepalingen van het Verdrag van 1898.

3. Dit Verdrag is van toepassing op elk verzoek dat na zijn inwerkingtreding wordt ingediend, zelfs indien het feit ter zake waarvan om uitlevering wordt verzocht vóór die datum is gepleegd.

4. Indien de in het eerste lid bedoelde mededeling van het Koninkrijk der Nederlanden niet voorziet in de toepassing van dit Verdrag op het Koninkrijk in zijn geheel, blijft het Verdrag van 1898 van kracht tussen Canada en het Koninkrijk der Nederlanden ten aanzien van het deel van het Koninkrijk der Nederlanden dat in de mededeling is genoemd.

Artikel 22

Beëindiging

1. Elk der Verdragsluitende Staten kan dit Verdrag te allen tijde beëindigen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de andere Staat. De beëindiging wordt van kracht één jaar na de datum van ontvangst van een zodanige kennisgeving.

2. Beëindiging van dit Verdrag door het Koninkrijk der Nederlanden kan beperkt zijn tot één van zijn samenstellende delen.

TEN BLIJKE WAARVAN de vertegenwoordigers van de twee Regeringen, daartoe gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Montreal op 13 Oktober 1989 in tweevoud in de Nederlandse, Engelse en Franse taal, zijnde elke tekst gelijkelijk authentiek.

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

(w.g.) F. KORTHALS ALTES
(w.g.) TH. F. THE

Voor de Regering van Canada

(w.g.) DOUGLAS LEWIS

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

TREATY BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND CANADA ON EXTRADITION

The Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of Canada

Respecting each others judicial institutions and desiring to make more effective the cooperation between the two countries in the suppression of crime by making provision for the extradition of offenders,

Agree as follows:

Article 1. Obligation to Extradite

Each Contracting State agrees to extradite to the other, in accordance with the provisions of this Treaty, any person within its territory who is accused of an offence or sought for the purpose of imposition or enforcement of a sentence by the authorities of the other State.

Article 2. Extraditable Offences

1. Extradition shall be granted for conduct which, under the law of both States, constitutes an offence punishable by a term of imprisonment of more than one year. In addition, where a sentence of imprisonment or other deprivation of liberty has been imposed by the courts of the requesting State, the portion of the sentence that remains to be served must be at least six months.

2. If the request for extradition relates to a sentence of both imprisonment or other deprivation of liberty as provided in paragraph 1 and a pecuniary sanction, the requested State may also grant extradition for the enforcement of the pecuniary sanction.

3. If the request for extradition relates to a number of offences, each of which is punishable under the law of both States, but some of which do not meet the other requirements of paragraph 1, the requested State may also grant extradition for such offences.

4. An offence is extraditable notwithstanding that it relates to taxation, customs or revenue or is one of a purely fiscal character.

Article 3. Extradition of Nationals

1. A request for extradition of a person accused of an offence shall not be refused solely on the basis of the nationality of the person sought.

2. The requested State shall not be bound to extradite its own nationals for the purpose of enforcing a sentence.

3. If extradition is refused under paragraph 2, the requested State shall, at the request of the requesting State and if the law of the requested State so permits, refer the matter to its authorities for the purpose of enforcing the sentence imposed in the requesting State.

Article 4. Mandatory Refusal of Extradition

Extradition shall not be granted:

- a. if the offence for which extradition is requested is considered by the requested State to be a political offence or an offence connected with such an offence. The taking or attempted taking of the life of the Head of State or the Head of Government or a member of their families shall not be considered to be a political offence;
- b. if the offence for which extradition is requested is an offence under military law and is not an offence under the general criminal law of both States;
- c. if the person sought has been finally acquitted or convicted in the requested State for conduct constituting the same offence for which extradition is requested; or
- d. if the right to prosecute the offence or to enforce the sentence would be barred by lapse of time under the law of the requested State.

Article 5. Discretionary Refusal of Extradition

Extradition may be refused:

- a. if the person sought is being prosecuted by the requested State for the offence for which extradition is requested or if the competent authorities of the requested State have decided, in accordance with the law of that State, not to prosecute or to terminate the prosecution that has been instituted;
- b. if the person sought has been finally acquitted or convicted in a third State for conduct constituting the same offence for which extradition is requested and, if convicted, the sentence imposed has been fully enforced or is no longer enforceable;
- c. if, in the opinion of the requested State, the offence was committed outside the territory of the requesting State and the law of the requested State does not, in corresponding circumstances, provide for the same jurisdiction; or
- d. if the requested State, taking into account the nature of the offence and the interests of the requesting State, considers that the extradition of the person sought would be incompatible with humanitarian considerations, particularly in view of the person's age or health.

Article 6. Presentation of Requests

1. Without prejudice to paragraph 1 of Article 9, any requests made under this Treaty, supporting documents and correspondence may be transmitted between the Departments of Justice of the Contracting States.

2. For the Kingdom of the Netherlands, Department of Justice means:

- a. for the part of the Kingdom in Europe, the Ministry of Justice of the Netherlands at The Hague; or
- b. for the part of the Kingdom outside Europe, the Ministry of Justice of the Netherlands Antilles in Willemstad, or the Ministry of Justice of Aruba in Oranjestad, as the case may be.

3. For Canada, Department of Justice means the Department of Justice for Canada at Ottawa.

4. Nothing in this article excludes the use of diplomatic channels.

Article 7. Documents to be Submitted

1. The following documents shall be submitted in support of a request for extradition:

a. in all cases:

(i) information about the description, identity, location and nationality of the person sought;

(ii) a statement prepared by a magistrate or public official of the conduct constituting the offence for which the extradition is requested, indicating the place and time of its commission, the nature of the offence and the legal provisions describing the offence and the applicable punishment;

b. in the case of a person who is accused of an offence:

(i) the original or certified copy of the order of arrest, issued in the requesting State;

(ii) in support of requests from the Kingdom of the Netherlands, evidence that would justify a committal for trial of the person sought. For the purpose, originals or certified copies of exhibits, statements and summaries of statements, reports, or any other document, whether taken on oath or solemnly affirmed or not, and whether obtained in the Kingdom of the Netherlands or elsewhere, shall be admitted in evidence as proof of the facts contained therein, if a rechter-commissaris (investigating judge) certifies that they constitute evidence admissible under Dutch law and were the basis for the issuance of the order of arrest;

c. in the case of a person sought for the enforcement of a sentence:

(i) the original or a certified copy of the judgement or other document setting out the conviction and sentence imposed;

(ii) if a portion of the sentence has already been served, a statement by a public official specifying the portion of the sentence which remains to be served;

d. in support of requests from Canada, relating to a person who has been convicted but has not been sentenced, the original or a certified copy of the order of arrest and the original or a certified copy of a document establishing that the person has been convicted and that a sentence is to be imposed.

2. In the case of a person convicted in absentia the requirements relating to the submission of documents referred to in subparagraphs a and b of paragraph 1 shall apply. If, however, it is established that the charge, containing notice of the date and place of trial, or the judgement rendered in absentia has been personally served on the person sought, and that person has not appeared or availed himself or herself of the rights to appeal and retrial, the requirements relating to the submission of documents referred to in subparagraphs a and c of paragraph 1 shall apply.

3. All documents submitted in support of a request for extradition and appearing to have been certified or issued by a judicial authority of the requesting State or made under

its authority shall be admitted in extradition proceedings in the requested State without having to be taken under oath or affirmation and without proof of the signature or of the official character of the person appearing to have signed them.

4. No authentication or further certification of documents submitted in support of the request for extradition shall be required.

5. Any translation of documents submitted in support of a request for extradition provided by the requesting State, shall be admitted for all purposes in extradition proceedings.

Article 8. Additional Information

1. If the competent authorities of the requested State consider at any stage of the extradition process that the information provided by the requesting State is insufficient to make a decision under this Treaty, the requested State may ask for additional information. The requested State may set a time limit for the submission of such information and, upon application of the requesting State, may grant a reasonable extension of the time limit.

2. If the additional information is considered to be insufficient or is not received within the time specified by the requested State, the person sought, if in custody, may be released and the case against such person may be terminated. Release of the person sought shall not preclude the continued consideration of the request nor shall the termination of the case preclude the subsequent submission of a new request for the same offence.

Article 9. Provisional Arrest

1. In cases of urgency, the competent authorities of the requesting State may request, in writing, the provisional arrest of the person sought.

2. The request for provisional arrest shall include:

- a. information concerning the description, identity, nationality and location of the person sought;
- b. an indication of the intention to request extradition;
- c. the name, date and place of the offence and a brief description of the facts of the case;
- d. a statement attesting to the existence and terms of an order of arrest or a judgement of conviction;
- e. a statement of the maximum penalty that can be imposed or the sentence that has been imposed for the offence.

3. The requested State shall inform the requesting State without delay of the action taken on the request for provisional arrest.

4. Provisional arrest shall terminate if, within a period of sixty (60) days following the arrest, the requested State has not received the request for extradition and the documents referred to in Article 7 and the person sought is still detained under the provisional arrest warrant. The competent authorities of the requested State may release a person provisionally arrested at anytime, subject to such conditions as are considered necessary to ensure that such person does not leave the country.

5. Release from custody of the person sought at the end of the sixty (60) day time limit shall not prevent subsequent arrest and extradition if the request for extradition and the supporting documents referred to in Article 7 are subsequently received.

Article 10. Competing Requests

If extradition of the same person is requested by two or more States, the requested State shall determine to which of these States the person will be extradited and shall inform the requesting State of its decision.

Article 11. Surrender

1. The requested State shall inform the requesting State of its decision with respect to the extradition.

2. Reasons shall be given for any refusal of the request in whole or in part.

3. In the event that extradition is granted, the requesting State shall be informed of the place and date of the surrender, and of the length of time that the person sought was detained in custody for the purpose of extradition.

4. If the person sought has not been surrendered at the appointed date, that person may be released on the expiry of fifteen (15) days from that date, and may be discharged on the expiry of thirty (30) days.

Article 12. Postponement of Surrender

The requested State may postpone the surrender of the person sought in order to prosecute the person or to require the person to serve a sentence for an offence other than the offence for which extradition has been granted, and shall inform the requesting State of its decision.

Article 13. Surrender of Property

1. To the extent permitted under the law of the requested State and subject to the rights of third parties, all property acquired as a result of the offence or which may be used as evidence shall, if found, upon request be surrendered to the requesting State if extradition is granted or consented to.

2. The property referred to in paragraph 1 shall be surrendered even if, extradition having been granted or consented to, the surrender of the person sought cannot take place as a result of the person's death or escape.

Article 14. Rule of Speciality

1. A person extradited under this Treaty shall not be prosecuted, detained, tried or punished in the territory of the requesting State for an offence other than that for which extradition has been granted unless:

- a. that person consents in writing before a judicial authority in the requesting State, after having been informed of his or her rights by the judicial authority;
- b. that person has left the territory of the requesting State after extradition and has voluntarily returned to it;
- c. that person has not left the territory of the requesting State within 30 days after being free to do so; or
- d. the requested State has consented thereto. For this purpose, the requested State may require the submission of any document or statement mentioned in Article 7, including any statement made by the extradited person with respect to the offence concerned.

These stipulations shall not apply to offences committed after extradition.

2. If the charge for which the person was extradited is subsequently changed, that person may be prosecuted or sentenced provided the offence under its new description is:

- a. based on substantially the same facts contained in the extradition request and its supporting documents; and
- b. punishable by the same maximum penalty as, or a lesser maximum penalty than, the offence for which that person was extradited.

Article 15. Re-extradition to a Third State

A person extradited under this Treaty shall not be subsequently extradited to a third State without the consent of the requested State, except in the cases provided for in subparagraph a, b, and c of paragraph 1 of Article 14. The requested State may require the production of the documents received from the third State supporting the latter's request for subsequent extradition, and any statement made by the extradited person on the matter.

Article 16. Consent to Extradition

1. A person whose extradition is sought and who has been arrested pursuant to this Treaty may consent in writing before a judicial authority to be returned to the requesting State and to be held in custody pending such return, without further formal proceedings. When such consent has been given, the requesting State shall, without delay, take all steps as are necessary to receive the person sought.

2. The judicial authority shall advise the person of the rights and protections conferred under this Treaty. The consent to return shall constitute a waiver of those rights and protections, including the protections conferred under Articles 14 and 15.

Article 17. Transit

1. When a third State has granted the extradition of a person to one of the Contracting States, the Contracting State shall seek the transit permission for that person from the other Contracting State in the case of scheduled landing on the latter State's territory of an aircraft with that person on board.

2. The request for transit permission shall include such information as specified in subparagraphs a and c of paragraph 2 of Article 9.

3. The Contracting State requested for transit may refuse to give its permission on any grounds provided by its law.

Article 18. Languages

Requests under this Treaty may be made in either the French or English language, except that requests to the Kingdom of the Netherlands outside Europe, if in French, shall be accompanied by an English translation. All other documents shall be translated into an official language of the requested State.

Article 19. Expenses

1. Expenses related to the translation of documents and the transfer of the person extradited from the territory of the requested State to that of the requesting State shall be borne by the requesting State.

2. All other expenses incurred by the requested State by reason of extradition shall be borne by that State.

3. Expenses related to transit incurred by the transit State shall, at its request, be reimbursed by the Contracting State of destination.

Article 20. Conduct of Proceedings

1. In the case of a request for extradition presented by the Kingdom of the Netherlands, the Attorney General of Canada shall conduct the extradition proceedings.

2. In the case of a request for extradition presented by Canada, the competent Dutch authorities shall conduct the extradition proceedings in accordance with Dutch law, without further representation of Canada.

Article 21. Entry into Force

1. This Treaty shall enter into force on the first day of the second month following the date on which the Contracting States shall have notified each other that their legal requirements have been complied with.

2. On its entry into force this Treaty shall, as between Canada and the Kingdom of the Netherlands, terminate and replace the Treaty between Great Britain and the Netherlands for the Mutual Surrender of Fugitive Criminals, signed at London, September 26, 1898. However, any request for extradition presented prior to the entry into force of this Treaty shall still be governed by the provisions of the Treaty of 1898.

3. This Treaty shall apply to any request presented after its entry into force, even if the offence for which extradition is requested was committed before that date.

4. If the notification from the Kingdom of the Netherlands under paragraph 1 does not provide for application of this Treaty to the Kingdom as a whole, the Treaty of 1898 will

remain in force between Canada and the Kingdom of the Netherlands in respect of that part of the Kingdom of the Netherlands specified in the notification.

Article 22. Termination

1. Either Contracting State may terminate this Treaty at anytime by written notification to the other State. The termination shall be effective one year after the date of receipt of such notice.

2. Termination of this Treaty by the Kingdom of the Netherlands may be limited to one of its constituent parts.

In witness whereof, the representatives of the two Governments, being authorized for this purpose, have signed this Treaty.

Done at Montreal this 13 October 1989 in duplicate in the Dutch, English and French languages, each version being equally authentic.

For the Government of the Kingdom of the Netherlands:

F. KORTHALS ALTES

TH. F. THE

For the Government of Canada:

DOUGLAS LEWIS

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LE CANADA EN MATIÈRE D'EXTRADITION

Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas et le Gouvernement du Canada

Dans le respect mutuel de leurs institutions judiciaires, et souhaitant rendre plus efficace la coopération entre les deux Etats dans la lutte contre la criminalité, en concluant une convention sur l'extradition des délinquants,

Sont convenus de ce qui suit:

Article 1. Obligation d'extrader

Les deux Etats contractants s'engagent à se livrer mutuellement, conformément aux dispositions de la présente convention, toute personne qui, se trouvant sur le territoire de l'un des deux Etats, est accusée d'une infraction ou réclamée aux fins d'imposition ou d'exécution d'une sanction pénale par les autorités de l'autre Etat.

Article 2. Faits donnant lieu à l'extradition

1. L'extradition sera accordée pour le ou les faits qui, aux termes des lois de l'un et l'autre Etat, constituent des infractions punissables d'une peine d'emprisonnement de plus d'un an. En outre, lorsqu'une peine d'emprisonnement ou une autre sanction privative de liberté a été prononcée par les tribunaux de l'Etat requérant, la durée de la peine ou de la sanction restant à exécuter doit être d'au moins six mois.

2. Si la demande d'extradition a trait à une sanction comportant à la fois l'emprisonnement ou une sanction privative de liberté visée au paragraphe 1 et une sanction pécuniaire, l'Etat requis pourra également accorder l'extradition pour l'exécution de cette sanction pécuniaire.

3. Si la demande d'extradition vise plusieurs faits distincts punis chacun par les lois des deux Etats, mais dont certains ne remplissent pas les autres conditions prévues par le paragraphe 1, l'Etat requis pourra également accorder l'extradition pour ces faits.

4. Des faits peuvent donner lieu à l'extradition lors même qu'ils ont trait aux impôts, aux douanes ou au revenu ou sont de nature purement fiscale.

Article 3. Extradition des nationaux

1. Il n'y a pas lieu de refuser la demande d'extradition d'une personne accusée d'une infraction au seul motif de sa nationalité.

2. L'Etat requis n'est pas tenu d'extrader ses propres nationaux aux fins de l'exécution d'une sanction pénale.

3. Si l'extradition est refusée sous le régime du paragraphe 2, l'Etat requis, sur demande de l'Etat requérant, et si la loi de l'Etat requis le permet, soumettra l'affaire à ses autorités afin d'exécuter la sanction pénale prononcée dans l'Etat requérant.

Article 4. Cas de refus obligatoire d'extradition

L'extradition ne sera pas accordée:

a) lorsque l'infraction pour laquelle elle est demandée est considéré par l'Etat requis comme étant une infraction politique ou comme un fait connexe à une telle infraction. Le fait d'enlever ou de tenter d'enlever la vie au chef de l'État ou au chef du gouvernement ou à un membre de leur famille n'est pas considéré constituer une infraction politique;

b) lorsque l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée constitue une infraction sous le régime des lois militaires mais non sous le régime de droit pénal commun de l'un et de l'autre Etat;

c) lorsque la personne réclamée a fait l'objet d'un jugement définitif d'acquiescement ou de condamnation dans l'Etat requis pour le ou les faits constituant l'infraction à raison de laquelle l'extradition est demandée; ou

d) lorsque la prescription de la poursuite ou de l'exécution de la sanction pénale relative à l'infraction visée par la demande d'extradition, est acquise conformément au droit de l'Etat requis.

Article 5. Cas de refus facultatif d'extradition

L'extradition pourra être refusée:

a) lorsque la personne réclamée fait l'objet de la part de l'Etat requis de poursuites pour l'infraction à raison de laquelle l'extradition est demandée ou si les autorités compétentes de l'Etat requis ont, conformément au droit de cet Etat, décidé de ne pas exercer de poursuites ou de mettre fin à celles qu'elles ont engagées;

b) lorsque la personne réclamée a fait l'objet d'un jugement définitif d'acquiescement ou de condamnation dans un Etat tiers pour le ou les faits constituant l'infraction à raison de laquelle l'extradition est demandée et, dans le cas où la personne réclamée a fait l'objet d'une condamnation, lorsque la sanction pénale imposée a été appliquée intégralement ou n'est plus exécutable;

c) lorsque l'Etat requis estime que l'infraction a été perpétrée à l'extérieur du territoire de l'Etat requérant et lorsque les lois de l'Etat requis ne prévoient pas, dans des circonstances analogues, une telle compétence; ou

d) lorsque l'Etat requis, compte tenu de la nature de l'infraction et des intérêts de l'Etat requérant, estime que l'extradition de la personne réclamée irait à l'encontre de considération d'ordre humanitaire, notamment en raison de son âge ou de son état de santé.

Article 6. Acheminement des demandes

1. Sous réserve du paragraphe 1 de l'article 9, les demandes faites en vertu de la présente convention, les documents présentés à l'appui de celles-ci ainsi que la correspondance peuvent être échangés entre les ministères de la Justice des Etats contractants.

2. En ce qui concerne le Royaume des Pays-Bas, ministère de la Justice désigne:

a) pour le territoire du Royaume situé en Europe, le ministère de la Justice des Pays-Bas à La Haye; ou

b) pour les territoires du Royaume situés à l'extérieur de l'Europe, le ministère de la Justice des Antilles néerlandaises, à Willemstad ou, le cas échéant, le ministère de la Justice d'Aruba à Oranjestad.

3. En ce qui concerne le Canada, ministère de la Justice désigne le ministère de la Justice du Canada à Ottawa.

4. Le présent article n'exclut nullement le recours à la voie diplomatique.

Article 7. Pièces à produire

1. Sont produits à l'appui de la demande d'extradition,

a) dans tous les cas:

(i) des renseignements sur le signalement, l'identité, la localisation et la nationalité de la personne réclamée;

(ii) un exposé par un magistrat ou un fonctionnaire, des faits constituant l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée, indiquant la date et le lieu de sa perpétration, ainsi que sa qualification légale et les dispositions légales qui lui sont applicables et la peine d'emprisonnement dont elle est passible;

b) lorsqu'il s'agit d'une personne poursuivie pour une infraction:

(i) l'original ou une copie certifiée conforme du mandat d'arrêt délivré dans l'Etat requérant;

(ii) à l'appui des demandes émanant du Royaume des Pays-Bas, les éléments de preuve qui justifieraient le "renvoi à procès" de la personne réclamée. A cette fin, sont reçus en preuve et font foi de leur contenu les originaux ou copies certifiées conformes, qu'ils aient été recueillis au Royaume des Pays-Bas ou ailleurs, des pièces, déclarations ou résumés de déclaration, des rapports, ou de tout autre document, sous serment ou affirmation solennelle ou non, si un juge d'instruction (rechter-commissaris) certifie qu'ils constituent des éléments de preuve admissibles en droit néerlandais et ont servi de fondement pour décerner le mandat d'arrêt;

c) lorsqu'il s'agit d'une personne réclamée aux fins de l'exécution d'une sanction pénale:

(i) l'original ou une copie certifiée conforme du jugement ou autre document énonçant la déclaration de culpabilité et la décision de condamnation exécutoire;

(ii) si une partie de la sanction pénale a déjà été exécutée, un document émanant d'un fonctionnaire, précisant le reliquat à exécuter;

d) à l'appui des demandes émanant du Canada relatives à une personne reconnue coupable mais contre laquelle aucune sanction pénale n'a été prononcée, l'original ou une copie certifiée conforme du mandat d'arrêt et d'un document établissant que la personne a été déclarée coupable et qu'une sanction doit être prononcée.

2. Lorsqu'il s'agit d'une personne condamnée par contumace il y a lieu d'appliquer les dispositions des alinéas (a) et (b) du paragraphe 1 relatives à la production de pièces. Si toutefois il est établi que la personne réclamée s'est vu signifier à personne soit l'inculpation, y compris un avis de la date et du lieu du procès, soit le jugement par contumace, et si celle-ci n'a pas comparu ou n'a pas fait valoir ses droits d'interjeter appel et de subir un nouveau procès, il y a lieu d'appliquer les dispositions relatives à la production de pièces des alinéas (a) et (c) du paragraphe 1 précité.

3. Tous les documents présentés à l'appui d'une demande d'extradition paraissant émaner d'une autorité judiciaire de l'Etat requérant, avoir été certifiés par celle-ci ou avoir été faits sous son autorité, sont admis dans les procédures d'extradition dans l'Etat requis sans qu'ils soient établis sous serment ou affirmation solennelle et sans qu'ils soit nécessaire de prouver la signature ou la qualité du signataire.

4. Il n'est nullement nécessaire d'authentifier ou d'autrement certifier les pièces présentées à l'appui d'une demande d'extradition.

5. Toute traduction des documents soumis à l'appui d'une demande d'extradition, émanant de l'Etat requérant, est admise à toutes fins dans les procédures d'extradition.

Article 8. Complément d'informations

1. Si les autorités compétentes de l'Etat requis, à toute étape de la procédure d'extradition, estiment que les informations transmises par l'Etat requérant se révélant insuffisantes pour permettre de prendre une décision en application de la présente convention, l'Etat requis peut demander un complément d'informations. L'Etat requis peut fixer un délai pour l'obtention de ces informations et, à la demande de l'Etat requérant, peut lui accorder une prorogation de délai raisonnable.

2. Si l'Etat requis estime que le complément d'informations est insuffisant ou s'il ne le reçoit pas dans le délai qu'il a fixé, la personne réclamée, si elle est sous garde, peut être mise en liberté et l'on peut mettre fin à la procédure d'extradition engagée contre elle. La mise en liberté de la personne réclamée n'empêche pas qu'il soit donné suite à l'examen de la demande et le fait de mettre fin à la procédure d'extradition ne fait pas obstacle à la présentation d'une nouvelle demande pour la même infraction.

Article 9. Arrestation provisoire

1. En cas d'urgence, les autorités compétentes de l'Etat requérant peuvent demander par écrit l'arrestation provisoire de la personne réclamée.

2. La demande d'arrestation provisoire comprend:

a) des renseignements quant au signalement, à l'identité, à la nationalité et à la localisation de la personne réclamée;

- b) une déclaration de l'intention de demander l'extradition;
- c) la qualification légale de l'infraction, ainsi que la date, le lieu et un sommaire des faits s'y rapportant;
- d) une déclaration attestant de la délivrance et des modalités d'un mandat d'arrêt, ou d'un jugement prononçant la déclaration de culpabilité;
- e) une déclaration ayant trait soit à la peine d'emprisonnement maximale pouvant être imposée soit à la sanction pénale ayant été prononcée pour l'infraction.

3. L'Etat requis informera sans délai l'Etat requérant de la suite donnée à la demande d'arrestation provisoire.

4. L'arrestation provisoire devra prendre fin si, dans un délai de soixante (60) jours après l'arrestation, l'Etat requis n'a pas été saisi de la demande d'extradition et des pièces mentionnées à l'article 7 et si la personne réclamée est encore détenue aux termes du mandat d'arrêt provisoire. Les autorités compétentes de l'Etat requis peuvent, à tout moment, mettre en liberté une personne ayant fait l'objet d'une arrestation provisoire, sous réserve des modalités que l'on juge nécessaires afin de garantir que cette personne ne quittera pas le pays.

5. La mise en liberté de la personne réclamée à l'expiration du délai de soixante (60) jours ne fait pas obstacle à une nouvelle arrestation et à l'extradition si la demande d'extradition et les pièces à l'appui de celle-ci visées à l'article 7 parviennent ultérieurement.

Article 10. Concours de requêtes

Si l'extradition de la même personne est demandée par deux ou plusieurs Etats, l'Etat requis détermine vers lequel de ces Etats la personne doit être extradée et informe l'Etat requérant de sa décision.

Article 11. Remise

- 1. L'Etat requis informera l'Etat requérant de sa décision quant à l'extradition.
- 2. Tout rejet complet ou partiel de la demande d'extradition sera motivé.
- 3. En cas d'extradition, l'Etat requérant sera informé du lieu et de la date de remise, ainsi que de la durée de la détention subie par la personne réclamée, en vue de son extradition.
- 4. Si la personne réclamée n'a pas été remise à la date fixée, elle pourra être mise en liberté à l'expiration d'un délai de quinze (15) jours à compter de cette date et pourra être libérée des procédures d'extradition à l'expiration d'un délai de trente (30) jours.

Article 12. Ajournement de la remise

L'Etat requis peut ajourner la remise de la personne réclamée afin d'engager des poursuites contre elle, de lui imposer ou d'exécuter une sanction pénale pour une infraction autre que celle pour laquelle l'extradition a été accordée; cette décision sera communiquée à l'Etat requérant.

Article 13. Remise d'objets

1. Dans la mesure où le droit de l'Etat requis le permet et sous réserve des droits des tiers, tous les objets provenant de l'infraction ou pouvant servir d'éléments de preuve seront, si découverts, remis à l'Etat requérant à sa demande, l'extradition ayant été accordée ou la personne réclamée y ayant consenti.

2. La remise des objets visés au paragraphe 1 du présent article sera effectuée même dans le cas où l'extradition, ayant été accordée ou consentie, ne pourrait avoir lieu en raison de la mort ou de l'évasion de la personne réclamée.

Article 14. Règle de la spécialité

1. La personne remise sous le régime de la présente convention ne sera ni poursuivie, ni détenue, ni jugée, ni punie sur le territoire de l'Etat requérant, pour une infraction autre que celle ayant motivé l'extradition, sauf dans les cas suivants:

a) lorsque cette personne y consent par écrit, devant une autorité judiciaire de l'Etat requérant, après que l'autorité judiciaire l'a informée de ses droits;

b) lorsque cette personne, après l'extradition, a quitté le territoire de l'Etat requérant et y est rentrée de son plein gré.

c) lorsque cette personne n'a pas quitté le territoire de l'Etat requérant après avoir eu pendant trente (30) jours la liberté de le faire; ou

d) lorsque l'Etat requis y a consenti. A cette fin, l'Etat requis peut exiger la présentation de tout document ou de toute déclaration visés à l'article 7, y compris toute déclaration émanant de la personne remise relativement à cette infraction.

Ces dispositions ne s'appliquent pas aux infractions perpétrées après l'extradition.

2. Si, suite à l'extradition, on a modifié l'accusation pour laquelle l'extradition a été accordée, la personne remise peut être poursuivie ou condamnée pourvu que l'infraction, aux termes de son nouveau libellé:

a) soit fondée, dans l'ensemble, sur les mêmes faits que ceux énoncés dans la demande d'extradition et dans les documents à l'appui de celle-ci; et

b) soit passible de la même peine d'emprisonnement maximale ou d'une peine d'emprisonnement maximale moins sévère que l'infraction pour laquelle l'extradition a été accordée.

Article 15. Réextradition vers un Etat tiers

La personne qui a été remise un vertu de la présente convention ne peut être remise à un Etat tiers sans le consentement de l'Etat requis, sauf dans les cas visés aux alinéas (a), (b) et (c) du paragraphe 1 de l'article 14. L'Etat requis pourra exiger la production des pièces appuyant la demande d'extradition, reçues par l'Etat requérant de l'Etat tiers, ainsi que de toute déclaration faite par la personne remise à ce sujet.

Article 16. Consentement à l'extradition

1. La personne réclamée et arrêtée sous le régime de la présente convention peut consentir par écrit, devant une autorité judiciaire, à être remise à l'Etat requérant et à être détenue en attente de sa remise sans autre formalité judiciaire. Lorsque la personne réclamée a donné ce consentement, l'Etat requérant, dans les plus brefs délais, prendra toutes les mesures nécessaires pour la recevoir.

2. L'autorité judiciaire informe la personne réclamée des droits et garanties que lui confère la présente convention. Le consentement à la remise à l'Etat requérant constitue une renonciation à ces droits et garanties, y compris les garanties que confèrent les articles 14 et 15.

Article 17. Transit

1. Dans le cas où un Etat tiers a accordé l'extradition d'une personne à l'un des Etats contractants, ce même Etat contractant demandera pour cette personne, à l'autre Etat contractant, l'autorisation de transit à l'occasion de tout atterrissage régulier, sur le territoire de ce dernier Etat, d'un aéronef à bord duquel se trouve cette personne.

2. La demande d'autorisation de transit doit comporter les renseignements visés aux alinéas (a) et (c) du paragraphe 2 de l'article 9.

3. L'Etat contractant à qui l'on présente la demande de transit peut refuser d'accorder son autorisation pour tout motif prévu par son droit.

Article 18. Langues

Les demandes faites en vertu de la présente convention peuvent être présentées en langue française ou anglaise, à l'exception des demandes faites aux territoires du Royaume des Pays-Bas situés à l'extérieur de l'Europe qui, si elles sont faites en langue française, seront accompagnées d'une traduction en langue anglaise. Tous les autres documents seront traduits dans une langue officielle de l'Etat requis.

Article 19. Frais

1. Les frais relatifs à la traduction des documents et au transfèrement de la personne réclamée depuis le territoire de l'Etat requis jusqu'au territoire de l'Etat requérant sont supportés par l'Etat requérant.

2. Tous les autres frais encourus par l'Etat requis relativement à l'extradition, sont supportés par cet Etat.

3. Les frais relatifs au transit encourus par l'Etat de transit doivent, à sa demande, lui être remboursés par l'Etat contractant de destination.

Article 20. Conduite des procédures

1. Dans le cas d'une demande d'extradition présenté par le Royaume des Pays-Bas, le procureur général du Canada exerce la conduite des procédures d'extradition.

2. Dans le cas d'une demande d'extradition présentée par le Canada, les autorités néerlandaises compétentes exercent la conduite des procédures d'extradition, conformément à leur législation, sans autre procuration.

Article 21. Entrée en vigueur

1. La présente convention entre en vigueur le premier jour du deuxième mois qui suit la date à laquelle chacun des Etats contractants aura notifié à l'autre l'accomplissement des procédures requises à cette fin.

2. Dès son entrée en vigueur, la présente convention abroge et remplace, dans les relations entre le Canada et le Royaume des Pays-Bas, le Traité entre la Grande-Bretagne et les Pays-Bas pour la remise mutuelle des criminels en fuite, signé à Londres le 26 septembre 1898. Toutefois, toute demande d'extradition présentée antérieurement à l'entrée en vigueur de la présente convention demeure régie par les dispositions du Traité de 1898.

3. La présente convention d'extradition s'applique à toute demande présentée après son entrée en vigueur même si l'infraction à raison de laquelle l'extradition est demandée a été commise avant son entrée en vigueur.

4. Si la notification émanant du Royaume des Pays-Bas sous le régime du paragraphe 1 ne prévoit pas l'application de la présente convention à l'ensemble du Royaume des Pays-Bas, le Traité de 1898 demeurera en vigueur entre le Canada et le Royaume des Pays-Bas pour la partie du Royaume des Pays-Bas visée dans cette notification.

Article 22. Dénonciation

1. Chacun des deux Etats contractants pourra à tout moment dénoncer la présente convention en adressant à l'autre, par écrit, une notification à cette fin. La dénonciation prendra effet un an après la date de réception de ladite notification.

2. La dénonciation de la présente convention par le Royaume des Pays-Bas peut se limiter à l'un des territoires qui le composent.

En foi de quoi, les représentants des deux gouvernements, autorisés à cet effet, ont signé la présente convention.

FAIT en double exemplaire, à Montréal, ce 13 octobre 1989 en langues néerlandaise, anglaise et française les trois textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas :

F. KORTHALS ALTES

TH. F. THE

Pour le Gouvernement du Canada :

DOUGLAS LEWIS